

találkoztam már olyan emberekkel is, akik teljesen jól megvannak magukban, és nem szólnak másokhoz egyáltalán.

Meg tudod különböztetni az ázsiaiakat, azáltal, hogy melyik országba tartoznak? Ha igen, hogyan?

Nagyjából meg lehet mondani. A menők a koreaiak, az aranyosak, cukik a japánok, és az olyan átlagosak a kínaiak. Persze az a legkönnyebb, ha hallom, hogy mit beszélnek. Az arcukról nehéz lenne megmondani.

Mi az, amit nagy örömmel látnál, ha Magyarországon is úgy lenne, mint Japánban? És mi az, amit egyáltalán nem?

Rengeteg finom ételt szívesen látnék, viszonylag olcsón. Kint a klubok, szakkörök nagyon elterjedtek, náluk nagyon fontos a közösségbe való beépülés, ami Magyarországon nem annyira van meg. Hiányozni fog-

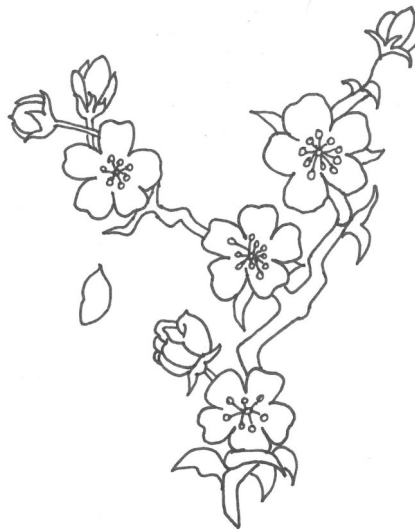
nak az óriási éjjel-nappali boltok láncai, ahol nemcsak élelmiszerek vannak, hanem töltők, mobiltelefonok, ruhák, minden.

Amit egyáltalán nem szeretnék, az a legegyszerűbb dolgok túlbonyolítása. Ők egyszerűen mindent bonyolultan csinálnak, főleg a külföldiekkel kapcsolatban. Ráadásul a szolgáltatásoknál, például a boltban, mindig túlzottan udvariasak, mindent körmondatokban fogalmaznak meg, ami szerintem hátráltatja a pörgést, az előrehaladást, és ezért nem is lesz hatékony a dolog.

El tudod képzelni magad Japánban a jövőben?

Igen, teljes mértékben el tudom képzelni. Pillanatok alatt megszoktam az itteni életet, és sokkal közelebbinek érzem őket magamhoz, mint Magyarországot.

(Bea)

Hurling és a gaelic football

A gaelic futballt, az egyik ír nemzeti sportot, amely közel nyolcszáz éves, leginkább a rugbyhez tudnám hasonlítani. Kb 100 x 150-es pályán, tizenöt fős csapatokkal játsszák. A labdát lehet vezetni (egyszer), dekázni vele futás közben (négy lépésenként kötelező) rúgni, röplabda alsó nyitásszerűen passzolni. Három, és egy-pontos góllal, kerek labdával játsszák.

Írország másik nemzeti sportja a hurling, amely kelta eredetű és kétezer éves múltra tekint vissza. Űtővel és egy baseball labdához hasonló labdával játsszák, nagyon látványos, fordulatos, számos készséget igénylő, leggyorsabb füves pályán játszott sport. A gaelic focihoz hasonlóan három pontot ér, ha kapuba megy a labda és egy pontot, ha a kapu fölötti a két rúd közé.

Írország szinte megközelítőleg huszonháromezer gaelic foci és hurling klub van és mindenki amatőr, a játékosok, az edzők, a játékezők mind-mind társadalmi munkában sportolnak és dolgoznak. Írországbán mindkét sport igazi életforma, amit egész kicsi korban kezdenek és életük végéig hűségeselek ahhoz a klubhoz, ahova a család is tartozik. Nemcsak sportolni járnak oda az emberek, hanem közös rendezvényekre és ünne-

pekre is. A két sport szeretetét jól mutatja a Croke Park, ami Európa harmadik legnagyobb stadionja, 82 300 fős férőhellyel, és ami csak és kizárólag ennek a két sportnak ad otthont. Egy sima fordulón is több tízezer néző ül a lelátón, ahol nincsenek szektorok, legnagyobb egyetértésben ülnek egymás mellett a csapatok szurkolói, és koccintanak egy pohár sörrel, bármelyik csapat szerezte is a gólt. A döntőre hónapokkal előre kell, ha egyáltalán lehet jegyet venni.

Hogy hogyan ismerhettem meg és próbálhattam ki ez a két fantasztikus sportágat? Az idei tanévben nyolcan pályáztunk és kaptunk lehetőséget a Dunakeszi Radnóti Miklós Gimnáziumból, hogy Erasmus plus program keretében külföldi pedagógus továbbképzésen vegyünk részt. Én július elején két hetet tölthettem Dublinban, ahol testnevelő tanároknak szóló tanfolyamon vettem részt. Szakmailag és angol nyelvhasználat területén is nagyon sokat tanultam, fejlődtem hatalmas élmény volt ez a két hét.

(Koren Natasa)